

2

3271

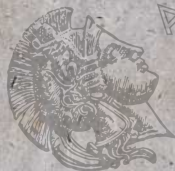
Be

"Ευδ. 1718. ὄρα Βρελοῦ, Κατάλογοι... Νικηφόρου. Α' τμ. 167

" 1778 " " " " " " 286

Παροῦσα ἑκδόσις ἀγνωστῶν τῶν Βρελοῦ

"Ευδ. 1854. Ἐν Βενετῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Γεωγραφίᾳ
Νικηφόρου Βρελοῦ." σελ. 19. (ἢ 34 γενικά.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΜΗΤ 2

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Υ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΣΧΗΤΟΥ,

ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΚΕΦΑΛΗΝΙΑΣ.

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Κ. ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ
ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ.

Ε Ν Β Ε Ν Ε Τ Ι Α .

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΑΥΚΕΙ ΤΩ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ .

4 8 1 9 .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΕΡΕΥΝΑΣ

ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΕΡΕΥΝΑΣ

ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

22 22

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΕΡΕΥΝΑΣ

ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Η
 ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΜΑΙΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ
 Ι Ε Ρ Ε Μ Ι Ο Υ

Ὡς ἐκ προσώπου τῆς περιφήμου νήσου Κεφαλνίας, ἀναφερομένη πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Κύριλλον.

Ἐγκωμιαζομένε δικαίε εὐφρανθήσονται λαοί, ἢ προφητικὴ ἔλεγε φωνή. ἀλλ' ἡμῖν ἔμόνον εὐφροσύνην Πνευματικὴν προξενεῖ ἐγκωμιαζόμενος ὁ Ὁσίου Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος, ἀλλὰ καὶ εἰς ψυχικὴν σωτηρίαν ἀμύθητον προτροπήν. μᾶλλον δὲ ἀνακκφίζει τὸ βάρος τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, καθὼς ἕκαστος τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ὀφείλει τιμᾶν, καὶ ἐπαινεῖν, τὸς εὐσεβῶς ἢ θεαρέτως ζήσαντας. ὁ γὰρ ἐπαινος, μισθὸς ἐστὶ τῆς ἀρετῆς κατὰ τὸν εἰπόντα ἢ ὁ ἐπαινῶν τὴν ἀρετὴν, αὐτὸν ἐπαινεῖ τὸν Θεόν, παρ' ἑ τῆς ἀνθρώποις ἢ ἀρετῆ. Διὰ τῆτο ἢ πρότερον ἀνεφέραμεν ἐκ μέρους τοῖς ἀρεταῖς ἢ τὰ κατ' ἄρθρα τὰ αὐτῆ Πατρὸς εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον. ἢ νῦν συμμίκτω προθυμία ἢ ἐλπίδι ἔγνωμεν ἀναφέρειν ταῦτα πρὸς τὴν σὴν σεβασμιωτάτην σύνεσιν, δεόμενοι ἱκετικῶς ἀξιῶσαι ἐκδοθῆναι συνοδικῶς, τιμᾶσθαι κανοικῶς, καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν Ὁσίων καὶ Ἀγίων ἀνδρῶν καταλεχθῆναι ὁ ἡμέτερος οὗτος Πατήρ.

ΕΙΣΙ ΔΕ ΤΑΥΤΑ.

Ἦν ὁ Ὅσιος Πατήρ Γεράσιμος ἐκ τῆς Πελοποννήσου ὀρμώμενος, ἐκ χώρας λεγομένης Τείκης, ἢ Τρίκκαλα κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. ἔτυχε γονέων ἐχ' ἥττον τὴν εὐσέβειαν εὐγενῶν, ἢ τὸ γένος, ἢ πλοσίων ἀρκύντως. Ἀφ' ἧ ἦλθεν εἰς ἡλικίαν, περιῆλθε καὶ Ἑλλάδα, καὶ Θετταλίαν, καὶ Θράκην, ζητῶν πανταχῶς τὴν ψυχικὴν τελειότητα. διέτριψεν ἱκανὸν καιρὸν μονάσας ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω, ἐν ᾧ τοῖς τῆς ἀρετῆς καλλίστοις αὐθεσι, ἅτα παρὰ τοῖς ἐκείσε ἀσκημένοις μοναχοῖς ἔγνω, ἑαυτὸν καθωραΐσει. μετὰ δὲ ταῦτα, εἰς τὰς σεβασμίους τόπους τῆς Ἱερουσαλήμ μετέβη χάριν πρακτικῆσεως· ὅπερ διαμείνας ἱκανὸν καιρὸν, εἰς τὸν τῆς Ἱερουζύτης βαθμὸν κανονικῶς ἀνεβιβάσθη παρὰ τῷ μακαριωτάτῳ Πατριάρχῳ Κυρίῳ Γερμανῷ. παρ' ἧ καὶ συγχώρησιν Λαβῶν, μετέβη εἰς τὰ περίχωρα τῷ Ἰορδάνῳ, ὅπερ καὶ τεσσαρακονθήμερον νῆστις διετέλεσε, κατὰ μίμησιν τοῦ Δεσπότη· καὶ πολλὰς περιελθὼν τόπους καὶ νήσους, τελευταῖον καὶ τὴν ἡμετέραν νῆσον κατέλαβεν. ἐνθα πολλὰς διετέλεσε χρόνους, τοὺς πιστοὺς παραινῶν καθεκάστην εἰς τὸ κατὰ Χριστὸν καὶ Θεαρέτως ζῆν. Εἰς γηραλαῖαν δὲ ἤδη πεφθασκῶς ἡλικίαν, καθ' ἑαυτὸν μονάσαι ἠθέλησε. διὸ εὐρών τινα ναὸν πεπαλαιωμένον ἐν τινι τόπῳ Ὀμαλᾷ καλεσμένῳ, ἀνήγειρε τῶτον, καὶ ἐκ βάθρων αἰεκαίνισε, καὶ εἰς διαχωγὴν ἰδίαν αἰωκοδόμησεν. Ἀλλ' οἱ ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ προέχοντες, γνῶντες τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν, ἠνάγκασαν αὐτὸν ἀποδεχθῆναι τὰς ἐκείνων συγκατέρας, ὅσαι δηλαδὴ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἠσπάζοντο, καὶ Θεαρέστως βίβν προείλοντο. ἐδέχθη τὸ τοῦτον βάρος εἰς ψυχικὴν ὠφέλειαν ὁ Πατήρ. καὶ συνεχῆθησά τὸ πρῶτον τινὲς, ἃς καὶ διετέλεσε διδάσκων τὴν μοναδικὴν καὶ Ἀγγελικὴν πολιτείαν χρόνους ἐκ ὀλίγους. Οὗτος ὁ

ἅγιος Πατήρ διετέλεισέ χρόνος τριάκοντα, τί ἐν τῇ ἀκο-
 δομηθείσῃ παρ' αὐτῆ μοῦνῃ, τί ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ἄρτι τὸ σύ-
 νολον μὴ γευσάμενος, ἀλλὰ διέζη ὅσπερ ἰσὺς μόνον ὀλίγω
 ὕδατι βεβρέγμενοις, καὶ συνεχῶς δακρυοῖς καὶ προσευχαῖς
 καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὸν καθήγιζε. Καὶ ποτε τῆς νησου
 ὑπ' ἀνομβρίας παχέσης, διὰ προσευχῆς ὑετὸν καταγαγὼν
 αὐτὴν ἐθεράπευσεν. Οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἀθε-
 νείας καὶ δαιμονῶντας ἰάσατο. ὦν τὰ πάθη καὶ τὰ ὀνόμα-
 τα, μακρὸν αὖ εἴη λέγειν. Πισεύεται βεβαίως παρὰ πᾶσι
 τοῖς ἐνταῦθα χριστιανοῖς, διαφυλαχθῆναι τὴν νῆσον ταύ-
 την ἀναιχμαλώτισον ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν μά-
 χης διὰ προσευχῆς τῷ αὐτῷ Πατρὸς. Τὰ δὲ μετὰ τὸν θά-
 νατον αὐτῷ θαύματα, εἰς ἴσους ἐκ ταύτης τῆς νήσου, ὅς μὴ
 μετέλαβεν ἐκ τῶν, ἢ τις τῶν ἐκείνους συγγενῶν, γέγονεν
 ὁμῶς θεατὴς πολλῶν θαυμάτων. Γυνή τις δαιμονιζομένη ἤ-
 χθη εἰς τὴν τῷ Ἁγίῳ μὴν θεραπείας χάριν, ἣ τις εὐχε-
 ρείας λαχῶσα, καὶ ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας κινεμένη, κα-
 τέπεσεν εἰς φρέαρ βαθύτατον. ἀλλ' ἐπιφανέτος τῷ Ἁγίῳ,
 ὃ μόνον διεσώθη τῷ πνιγμῷ, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐνοχλῶντος ταύ-
 την δαίμονος ἠλευθερώθη. Ἐχοιμήθη δὲ ἔτος ὁ Ὁσῖος ἐν
 ἔτει τῆς ἐνσάρκας οἰκονομίας τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστῷ
 1579. Αὐγῆς 15. Ἐπειδὴ δὲ ἦν ἀδύνατον κρῦπτεσθαι ἢ
 τῷ Ἁγίῳ ἀρετῇ, διὰ τῶτο μετὰ τὸν αὐτῷ θάνατον ἠβελή-
 θησαν ποιῆσαι ἀνακομιδὴν τῷ Λειψαῦς, ἣ τις καὶ γέγονε
 παρὰ τῷ Ἐξάρχῃ τῷ τότε τὸν Θρόνον τῆς βασιλευσῆς πό-
 λεως Κυρίῳ Ἱερεμῖς κανονικῶς, καὶ νομίμως κατέχοντος, ἐν
 ἔτει 1581. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἐναντίων πρὸς κατηγο-
 ρίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κινεμένοι ἐλάλουν ἀσέβειαν, ἠ-
 ναγκάσθημεν προσαγῆ τῷ Μακαρίτου Φιλαδελφείας Κυρίῳ
 Γαβριὴλ αὐθις ἐνταφιάσαι, ὃ καὶ γέγονεν, ἐάσαντες τὸ
 Ἱερόν ἐκεῖνο Λείψανον ἐν τῇ γῆ μέχρι τῆς τῷ Φιλαδελ-
 φείας διορίας, καὶ πάλιν δευτέραν ποιήσαντες ἀνακομιδὴν,
 εὐρομεν τὸ αὐτὸ Λείψανον ἀκέραιον, πᾶσαν εὐωδίαν ἐκ-
 πέμπον καὶ ἰάματα. ἔμεινε δὲ ἐν τῇ γῆ τὸ τῷ Ἁγίῳ Λεί-
 ψανον, τί πρῶτον, τί ὕστερον, χρόνος δύο, ἢ μῆνας ὀκτώ.

ΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΑΙ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ.

Ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Κεφαληνίας καὶ Ζακύνθου
Παχώμιος.

Φραγκίσκος ὁ Μεταξᾶς καὶ Οἰκονόμος.

Ζαχαρίας Ἱερεὺς ὁ Βαλιάνος καὶ Σκευοφύλαξ.

Δανιὴλ Ἱερομόναχος ὁ Μαρκέτος.

Ματθαῖος Ἱερεὺς ὁ Στελιανός.

Θεόδωρος Ἱερεὺς ὁ Πνιατόρος καὶ Πρωτοπαπᾶς.

Θεοχάρις Ἱερεὺς ὁ Βάλσαμος.

Ἀλέξανδρος Ἱερεὺς ὁ Βάλσαμος.

Ἀντώνιος Ἱερεὺς ὁ Βάλσαμος.

Γεώργιος Τζιμάρας μαθητὴς τοῦ Ἁγίου.

Πέτρος Κώμης μαθητὴς τοῦ Ἁγίου.

Γεώργιος Βαπτιστὴς ὁ Μεταξᾶς.

Ἀγγελος Κόκκινος.

Θεόδωρος Χαλκιόπουλος μαθητὴς τοῦ Ἁγίου.

Ἀντώνιος Βάλσαμος μαθητὴς τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΥΡΙΛΛΟΣ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τοῖς κατὰ Χριστὸν πολιτευομένοις, χάρις καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οσιου ἄμα, ἐ τῷ κοιρῷ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματι (ἐπέρτι ἄλλο) λυσιτελέσατον φαίνεται, τὴν ἀρετῆ διαπρέψαστας ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ, ἐ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τελευτῶν ἐτησίοις, ἐ ὕμνοις ἐγκωμίων γεραίρεσθαι. Ἐκέῖνο μὲν, ὅτι ἢ πρὸς τὴν ἀγαθὴν τῆς ὁμοδύλων τιμῆ, ἀπόδειξιμ ἔχει τῆς πρὸς τὸν κοινὸν δεσπότην ἀριότητας, ὡς πρὸς κάλλιπα φιλοσοφῶν ὁ Καισαρείας διδάσκει Βασίλειος, ἐ ὅτι ὁ τοῖς κατ' ἀρετὴν βεβιωκόσιν ἀπονεμόμενος ἔπαιμος δι' ἀρετῆς εἰς Θεοῦ ἀναφέρεται, παρ' ἧ πᾶσα ἀρετὴ εἰς ἀφθρόπεια, οἷα πρὸς Θεολογῶν ἀποφαίνεται Γρηγόριος ὁ τῆς Θεολογίας ἐπάρμομος. πρόδες δέ, ὅτι ἐ ὡς χρέος ἡμῖν τοῖς τοιαῖτοις ἀφοσιότητος ὁ ἔπαιμος, ἵνα μηδεμί μνηδὲ ὀφείλωμεν κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον. Λυσιτελέσατον δέ τοῖς πᾶσιν ὁμοίως, ἐπειδὴ ὁ περὶ τὰ καλά ἔπαιμος τὴν ῥαθυμωτέρας ἐγείρειν τε πέφυκε, ἐ παραθήγειν εἰς ζῆλον ἐ μί-

μνησιν ἢ αὐτῶν, τῆς δὲ φιλοπονωτέρας ἀκμαιοτέρας ἐρ-
 γάζεσθαι. ἕδῃ γὰρ ὅπως οἶδε πόθου ψυχῆς τῆν τε ἀρ-
 χὴν παραγαγεῖν, ἔπραγαγεῖν παρηγορίαν, ὡς εὐφη-
 μία περὶ τὸ εὐφημῆμα, τοῖς μὴ παντῶν πασι βεβλα-
 κευμένοις ἔρωθοις τῆν διαφορίαν. ὅσοι δὲ ἐπὶ ποσὸν ἀ-
 ρετῆς ἤδη προβεβηκότες τυχεῖσιν, τῆτοις εὐφροσύνην
 ἢ τῶν τυχεῖσιν χαρίζεται ἢ περὶ τῆς ἀγαθῆς εὐφημίας,
 εἰ δὲ Σολομῶντι πείθεσθαι, Ἐγκωμιαζομένων δικαίως
 λέγουσι, εὐφραῖνεσθαι τῆς λαῶς. Πρόδες δὲ, ὡς ἕδῃ
 μικρὰ συμβάλλεται εἰς ἀντίληψιν ἡμῶν ἐν πειρασέσιν
 ἢ πρὸς τῆς σεβασμίας τελευτήσαντας ἀνδρας τιμῆ, εἰ
 χρὴ τοῖς ὀρωμένοις ὄξαικάσαι τὰ ἀόρατα τῆς μεγαλῆ-
 γίας τῆ Θεῶ. εἰ γὰρ ἕκ ἀχρηστος τῆ ἀγαθοδοτίδι τῆ Θεῶ
 προμοία ἢ ὑλικῶν αἰτιῶν ἢ τάξις ἐπὶ τῶ ὀρωμέων
 εἰς διεξαγωγήν, ἔδιοίκησιν τῆ παντός, εἰκός ἐστι καὶ
 πρὸς διαφορὴν ἢ ὑπὲρ φύσιν χαρισμάτων τῆ τελεταρ-
 χικῆ Πνεύματος μὴ παντῶν πασιν ἀχρηστους εἶναι τὰς
 ἢ θείων ἀνδρῶν πρεσβεύσεις καὶ μεσιτέας. Πρὸς δὲ
 ταῦτα, ἔἀπιδῶσα ἀνέκαθεν ἢ ἢ εὐσεβῶν ὀμνήγους,
 ἐν εἰκόσι ἔ λόγοις ἢ θεαρέτως πολιτευσασμένων τὰς
 πράξεις ἔ τὰ κατορθώματα ἐκτίθεσθαι ἕωθε, πρὸς
 ἕς ἀπειθύειν τε ἔ ρυθμίζειν ἢ πηγῶν ἕκαστος ἔχει
 τὴν ἑαυτῆ βίον. Ἐπειδὴ ἕν ἔ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς λό-
 γοις εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁσίως, ἔ θεαρέτως βιώσαντα τὸν
 ἐν τοῖς Ὀμαλοῖς καλυμένοις χωρίοις τῆς μῆσς Κε-
 φαληρίας Θεῶν Γεράσιμον, τύπον γεμέσθαι τῆ κα-
 τὰ Χριστὸν πολιτεύματος, ἔ θείας ἀρετῆς χαρακτῆ-
 ρα, ἕπερ αἰ ἐν βίῳ ἀρεταί τε ἔ κατορθώματα, ἢ μόρον
 ἢ ἀνδράπων θαυμάζονται, ἔ πανταχῶ κηρύττον-
 ται παρὰ ἢ εἰδότων, ἀλλὰ ἔ ὑπὸ Θεῶ πολλῶ μᾶλλον
 ἐπιβεβαιῶνται, ἔ ἐπισφραγίζονται καθ' ἕκαστην τῆς
 θαύ-

θαύμασιν, ὅσα εἰς ἀφέλειαν ἤδη δεομένων ἐ καταφευ-
 γούτων εἰς τὸ θεῖον αὐτῆ τέμενος ἢ μεγαλόδωρος τῆ ἀ-
 γαθαρχικῆ Πνεύματος ἀπεργάζεται χάρις, ἡμεῖς ἐ
 εὐσεβεῖν προθυμημένοι τὰ πρὸς πρὸ Θεοῦ ἐν τῇ τῆ
 προσήκοντα ἀπορέμεν τοῖς θεοῖς ἀνδράσι τιμῆ, καὶ
 τῆς κοιμῆς ἤδη πικρῶν ὠφελείας προνομημένοι, συμφῶ
 τοῖς πρὸ ἡμῶν θεοῖς Πατρᾶσι τῇ κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας
 εἶθε κατακολληθῆμεν, Συνοδικῶς θεσπίζομαι, διορι-
 ζόμεθα, ἐ ἐν Ἀγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, γνῶ-
 μη ἐ ἤδη παρευρεθῆτων Μακαριωτάτων Πατριαρ-
 χῶν, τῆ τε Ἀρτιοχείας, ἐ τῆ Ἱεροσολύμων, Ἱερω-
 τάτων Μητροπολιτῶν, καὶ ὑπερτίμων ἤδη ἐν Ἀγίῳ
 Πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν ἐ συλλαβητῶν, Ἀρ-
 χιεπισκόπων τε ἐ Ἐπισκόπων, ἐ τιμιωτάτων Κλη-
 κῶν, ἴνα ὁ προρρήθεις ἐν Ἀγίοις Γεράσιμος, ἐπι-
 σίοις Ἱεροτελεσθῆαις ἐ ἀγισθῆαις τιμῶτο, ἐ ὑμνοῖς ἐγ-
 κωμῶν γεραίροίτο, ἐ ἐν ἀειθμῶ ἤδη ὁσίων ἐ ἀγίων ἀν-
 δρῶν καταλέγοιτο ἀπὸ τῆ μῦ καὶ εἰς τὴ ἐξῆς εἰς αἰῶ-
 να τὸν ἅπαντα, ὃ μόνον ἐν τῇ μῆσῳ ἤδη Κεφαλῆραίων,
 ἀλλ' ἐπὶ πάσης τῆς ἀπὸ περάτων εἰς περάτων τῆς
 Οἰκουμένης τῶν ἀσεβῶν Ἐκκλησίας. Ὁ δὲ μὴ προσδε-
 ξάμενος τῆς Συνοδικῆς ταύτης ἀπόφασις, ἢ ὅπως ἀφ-
 τεπέμν τολμήσας, μετὰ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ μῆ-
 θεσίῳ, ἀποκοπτεὸς τῆς τῶν εὐσεβῶν ὁμνύσεως,
 καὶ τοῖς πᾶσι ἐστὼ ὡς ὁ ἐθρικός καὶ ὁ τελῶ-
 ρης, κατὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελίου φωνῆς. εἰς γὰρ
 αἰδίου μνήμη καὶ διηρεκῆ τοῖς πᾶσι ἀσφάλειαν
 τὰ παρόντα Καρορικῶς τε καὶ Συνοδικῶς ἀπο-
 φηράμενοι ἐπιδεδώκαμεν. Ἐρ' ἐτι ἐπτάκις χιλιο-
 στῶ ἑκατοστῶ τετρακοστῶ, Μηνὶ Ἰουλίῳ, Ἰνδικ-
 τῶμος πέμπτης.

Κύριλλος ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος
Κωνσταντινουπόλεως

Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Γωακείμ ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης Ἀρτιοχίας.

Θεοφάνης ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πό-
λεως Ἱερουσαλήμ.

Οἱ Κυζίκου Παρθέμιος.

Οἱ Παλαιῶν Πατρῶν Θεοφάνης.

Οἱ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Γαβριήλ.

Οἱ Ἀυχιάλου Παρθέμιος.

Οἱ Ἀδριανουπόλεως Ἄρθιμος, ὁ μετέπειτα Πα-
τριάρχης χρηματίσας.

Οἱ Νεοκαισαρείας Βερέδικτος.

Οἱ Ἀρχιεπίσκοπος Προικουήσου Κλήμης, καὶ ἄλ-
λοι πλεῖστοι.

Ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Κεφαληρίας καὶ Ζακύνθου
Παρθέμιος μαρτύρομαι εἶναι ἀντίγραμμα ἐκ
τοῦ ἀρχετύπου τοῦ ἐρταῦθα εὐρισκομένου.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΩ Κ΄.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Υ

Του Νέου Ἀσκητοῦ τοῦ ἐν τῇ Νήσῳ Κεφαλληνίας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ἡ. καὶ στιχολογεῖται
τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, οἱ τρεῖς Ψαλμοί, Στιχηρὰ προσό-
μοια. Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Γεράσιμε τὰ σὰ θεία κατορθώματα, ἀψ-
θρόπων γέμος ὄξεσθαι, ἔκατεπλάγισαι, ἅπαντα
Ἀγγέλων, τὰ σεπτὰ γρατεύματα, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡ-
μῶν ἦν τελευτή σου, αἰετὴν τὴν εὐδοξίαν, θείαν μνήμην
ἔσωτήριον, μνημορεύων μὴ παύσῃ πρὸς Κύριον.

Πάτερ Γεράσιμε ἡ σὴ χάρις ὀλορυκτικὸς, καὶ ἦν
δακρύων ἡ ἐκβλυσις, πάσας κατέσβεσε, σαρκι-
κὰς ὀρέξεις, πρὸς Θεὸν πτερόμενος, ἔμην ἔτις καρ-
δίας τὰ ὄμματα, ὃν καθικέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἔτις μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεράσιμε φωτὸς θείος ἐμφορόμενος, κα-
ταπνευφᾶς τελεώτατα, ἦν ἐπιλάμψων, καλ-
λοῦς ἀρήτης, ἔτις μεθέξεως, ἦν ἡ λαμπροφα-
ρῶς παριστάμενος, Χριστὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην ἔτις μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Πὸν Θεοειδὴ ἀσκητὴν, ἐ μεοφανῆ ἐκ τῆς ἐώας ἀγέ-
ρα Θεῶν Γεράσιμον εὐφημήσωμεν. ὅτος γὰρ
ἐτι ζῶν μεγάλως ἠγωνίσαστο, ταῖς ἐπαχρύπτοις αὐτῆ
ράσεσιν, ἀμέσως παριστάμενος τῷ Κυρίῳ. διὸ ἐ με-
τὰ θάνατον ἡθεῖα σορὸς αὐτῆ, τοῖς προσῆσιν ἀεμνάως
πηγάζει τὰ θαύματα, ὑπὲρ ὧν ἐ πρεσβεῖαι ἀδιαλεί-
πτως Χειρῶ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ρυῖ. Θεοτοκίου.

Εἵσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν, ἐ τὰ Ἀμαγνώσματα.

Ζήτηε εἰς Ὅσον. Ἀποτίχη. Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τῆ ξύλης σε μεκρόν.

Ὅτε σε ἐκ τῆς δε τῆς φθαρτῶν, Μάκαρ ὁ διάπυρος ἐ-
ρωσ Θεῷ ζήρησας, τότε σε τὴν ἔφεσιν πάσιν ἀέ-
θνησας, ἐ αὐτῷ ἠκολύθησας, μακρὰ φυγαδεύων, εἰς
ἔρημον ἄβατον, ἐν ἡμίλει Χειρῶ. ὅν ρυῖ δυσω-
πῶν μὴ ἐκλείπης, ὑπὲρ τῆς αἰσε τιμῶντων, ἐ μα-
καρίζοντων ἱερώτατε.

Στίχ. Τιμίος ἐρατίον Κυρίῳ ὁ θάνατος.

Ἦεός ἀμεδέχθης ἀσκητῆς, ἐ θαυματουργός Θεο-
φόρε, ἐχθρόν σφαξάμενος, τὸν μισανθρωπό-
τατον ἐ δολιώτατον, τὸν εἰς ὑψος καυχώμενον, καὶ
γυῖος ἀνθρώπων, πανπῆδην γελάσαστα ἐ ἀπατή-
σαστα. ὅθεν τὴν ἀγίαν σε μνήμην, πόθῳ ἐκτελῶντες
Θεόφρων, ὑμνοῖς ἐορτάζομεν ἐκάστοτε.

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πᾶσαν τεικυμίαν τῆς παθῶν, Πάτερ κατεμάρασας
σφόδρα τῆ ἐγκρατεῖα σαρκός, ἄλλος ἄπαρ ἄσαρ-
κος ἐν γῆ ἠγωνίσαι, τὰς ὀρέξεις μεκρώσας σε, τοῖς πό-
μοις καὶ μόχθοις, θεῶν καταγώγιον γέγονας Πνεύ-
ματος. ὅθεν σου τὴν πάνσεπτον μνήμην, ἡμῶν ἐκτε-

λῶμεν.

Λούπτω προσφόρως, μέμνησο πολύτλα παμμακά-
ριστε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Τῶν μοραστῶν τὰ πλήθη.

Καὶ ρῦ. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Μετὰ τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τροπάειον. Ἦχος δ'.

Πῆς μορῆς τὸν προσάτην ἔς ἑν σαρκὶ Ἀγγελον, καὶ
Θαυματοργὸν Θεοφόρον, μεοφαρέντα ἡμῖν, ἐπαι-
ρέσωμεν πιστοί, ὅτι ἀξίως ἐκ Θεοῦ ἀπέληφεν ἰαμά-
των τὴν ἀέριον χάριν, ῥώρυσεν τὴν μορῆν, δαιμο-
νῶντας ἰάται. διὸ ἔ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Καὶ ρῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ παρόντα ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.

Οτε ἤξειμνος Θεοφόρε Γεράσιμε πρὸς τὸν σὸν
πλάστην, ἔ δημιουργὸν Χειρῶν τὸν Θεόν, παρῆ-
σαν αἱ ὅσαι μοράζουσαι, θρηνησαι καὶ λέγουσαι. διδά-
σκαλε μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανὰς, αἷς δὲ οἴκτον ἐδόμη-
σας τὸ θεῖον μορίδειον, ἐν ᾧ ἀ προσρέχουσαι τῶ βιω-
τικῶν θορύβων διασώζονται. διὸ πρεσβευε Θεομακά-
ρισε Χειρῶ τῶ Θεῷ τοῖς εὐσεβῶς ἐκτελεῖσι τὴν μνή-
μην σε, δωρηθῆναι ἡμῖν ἰλασμόν, ἔ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀπαυτες πιστοί πρὸς τὸν ὅσον δράμωμεν
Γεράσιμον, ἔ τὰ παλαιήματα, ἔ τὰς θείας
ἀειθείας ἐκμιμήμενοι, τῶν ὑμνοῖς ἔ φῶαῖς κατασέ-
ψωμεν, βοῶντες, ἔ λέγοντες πρὸς αὐτόν. μὴ ἀπο-
κάμης ταῖς πρεσβείαις σε Πάτερ δεόμεθα, πρεσβεύειν
τῶ πάντων δοτῆρι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶ ὀρ-
θοδόξως τελούτων τὴν θεῖαν ἔ ἱεράν μνήμην σε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πάτερ Γεράσιμε μέος ἀθλητῆς τοῖς παλαιήμασι
τῆς συνειδήσεώς σε ἀραδαχθεῖς, ὄργασον γέγο-
μας

ρας τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, ἧ τῆ ἐλλάμψαι μορὴν ἐκ βά-
 θρων θείων ἐμπρευθεῖς, ἀνήγειρας, ἔωκοδόμησας,
 ἐν ἧ τὰς εὐχὰς σε προσανεπέμψω Θεῶ. διὸ αἱ ἐν αὐ-
 τῇ ἀσκήσαι μορᾶσαι τὴν σὴν ἐπίσημον ὀλοαχερῶς ἐκτε-
 λῶσαι μνήμη, γεραίρησαι τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον. ὅμ
 ἐκταρῶς ἰκέτευσ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶ Ὀρθοδό-
 ξως ἐκτελέρων σε τὸ μνημόσιμον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α΄.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, οἶδα πόσα δύρασαι ἐκτελεῖν θαυ-
 μάσια, τὸν θεῖόν σε καταπλατίσας Γεράσιμον
 τὸν Θεόφρονα. πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σε, ἐ-
 ξήρτησε δικαίως, καὶ τῆς Κεφαλῆς ἐπλήθυσε τὰ
 πνευματικὰ σπέρματα. ὑπογραμμὸς ἔ τύπος αὐτῆ,
 καὶ ἡμῖν ταῖς θείαις ἀρεταῖς υερομενος. Διὸ ταῖς τοῦ
 σὲ Ὁσίας ἰκεσίαις, ὡς παρρησιᾶν ἔχορτος πολλὴν, τῆς
 βασιλείας σε ἀξίωσον ἡμᾶς τῆς πίστε, καὶ πόθῳ ἐορ-
 τάζορτας τὴν ἀεισέβασον μνήμη αὐτοῦ.

Καὶ μὺν. Θεοτοχίον.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, εἰς τὴν α. καὶ β'. Στιχολ. Κάθισμ. τοῦ Ἁγίου Σάββα. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν πολυέλεον. Εἶτα τὸ α. Ἀρτίφωγον τοῦ τετάρτου ἤχου. Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἐξῆς κατὰ τάξιν εἰς Ὁσιογ. Εἶτα ὁ Καρῶν φέρων τὴν δετὴν ἀκροστιχίδα, χωρὶς τῶν Θεοτοκίωμ. Μέλπω γέρας τιμῆν ἀσκητῆν Νέον.

Ἦχος α. Ὁ Εἰρμός.

Χριστὸς γεμνᾶται δοξάσατε.

Μηδέεις σε ἄλλος Γεράσιμε, μεοφανῆς ἐφάμιλλος γέγομε, βίον ἐμαθλῶν ἀσκήσεως, ἐμθεομ θεωρίαφ ἀξιώθεις, θείας ἐπιπροίας, ὡς ὁ θεῖος Μωϋσῆς πασσόφως ἐμδοξε.

Εμθεο ἐγένε παμόλβιε, ἐμ θείαιε προσευχαῖς σε ἰγάμενος, Θεοῦ ἐπορῶν παρτέλειον, ὄμματι διαροίας καθαρτικῶ. Ὁθεμ συναυλίζη, τοῖς ὀσίωμ ἀσκητῶν Πάτερ σκηνώμασι.

Παμπρὸς ὁ βίος σε ἐμδοξε, εἰς ἅπαντα τὸν Κόσμον ἔξέλαμψε, φαιδρῶς κατασίλβωμ Ὁσε, θείαις σε ἀριστείαις πλουτοποιεῖ, ἧρ ἀπαυγασμάτωμ, τῶν ἐκ Θεῦ τῶν πάντα λόγω τεκτῆμαπος.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς φαεῖς ὁμοιώματι, ὁ Λόγος τῆ Πατρὸς παρα-
μώμητε, ἐκ σοῦ τεχθῆναι ἠδὸκνησε, πᾶσαν τὴν ἁ-
μαρτίαν τὴν τοῦ Ἀδάμ, Πάραυτε καὶ Εὐας, ἀπέτε-
με διὰ σοῦ, Θεοχαερίτωτε Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Πᾶσά σου τὴν σάρκα, ὑπετάξω ἡγεσίαις τῷ πνεύ-
ματι, ἐκ κακῶν ἡδὲ δαιμόνων, ἐκ ἐμέδρας τὰς
τέτρω, σαυτὴν, Πάτερ καθιθάμενος. ὀλοχερῶς ἐ-
κολλήθης Χριστῷ, τῷ σὲ κατατέψαμι.

Ωφης ἐκ κοιλίας, καταγύγιον θεῶν τῆ Πνεύμα-
τος, φωταγωγούμενος ταῖς τούτου ἐπιπροίαις
Παρμάκαρ, εἴθευ φωτὸς ἐμπλεως γερόμενος, καὶ
θεῖα λάμψει τὴν ἡμῶν Πάτερ ἀυγαζόμενος.

Εέρος οὐ Θεόφρων, ἐπατρίδα ἐκ πλῆτορ κατέλι-
πες, ἀκολυθθήσας ἐκ καρδίας προσγαῖς τῆ Δε-
ωσότη. εἴθευ τέτρω παρισάμενος, καδικετεύεις αὐτὴν
ἐκτερῶς, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σε. Θεοτοκίον.

ΗΑγιωτέρα, γενομένη ἡδὲ ἀψω Δυναμέων, οὐ εἶ
Παρθεύε Θεοτόκε, προσασία καὶ σκέπη ἡδὲ σοὶ
προστρεχόμεν Ἀχραπτε. μὴ ἔμ παείδης ἡμᾶς ἐκ-
τερῶς, αἰρό σοι προσάγορτας.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τόφον σε Σωτήρ.

Ρὸν Νεὸν Ἀσκητὴν ἐσεπτόν ὑπάρει τὴν, Χριστὸν τῆ
δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου τεχθῆναι, αὐτὴν ἀψυμνή-
σωμεν, καὶ συμφώρως δοξάσωμεν. ἔτος ἔφθασεν εἰς
ἕραφίς θαλάμης, καὶ ἀπὸ λειφε τὰ ἡδὲ καμάτων ἀφ-
θόρως βραβεῖα τὰ τίμια.

Καὶ ῥῶ. Θεοτοκίον.

Παρυμνήτε Ἀγνή Παραγία Παρθεύε, ἡ μόνη τῶν
πίστων προσασία ἐκ σκέπη, ἡμᾶς περιφύρησον
με-

μεσιταίαι σου πάντοτε, πρὸς τὸν Κύριον τὸν σὸν
 Υἱόν, ἔ Δεσπότην, ὅπως εὐροίμεν ἀμαρτημάτων τὴν
 λύσιν ἐν ἡμῶν τῆς χεῖσεως.

Ὡδὴ δ'. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Εφθασας Ἀγγέλων τὴν πληθύν, βιώσας ὑπὲρ αἴ-
 θρωπον, ἔ ἀριστάσας ἐν γῆ ὡς ἄσαρκος, εἰδείχθης
 τοῖς μοραταῖς Θεῶν ὄντως ἔσοπτρον, πάσας λαμ-
 πηδόρας ἀποπέμπον, τῆς χάριτος τῆ Θεῶν, θείαις
 ἀγλαταῖαις κοσμούμενος.

Ράβδος σε ἡ θεία ἔ σεπτῆ, θαυμάτων πλήρης γέγο-
 με. ἔ ροσημάτων πάντων ἐκάστοτε, ἀπήλαυσε τὰ
 δειμὰ πάθην, ἔ οἰδήματα, τῶν μετ' ἀλαθείας προσπιπ-
 τῶντων ἀντὶ ἕξειλικριβῆς Πατέρ Θεοφόρε ψυχῆς ἀντὶ.

Αγῶμας ἐφθέγε ἐπὶ γῆς Παμμακάρι ἐκτετέλεκας,
 δικαιοσύνης νόμον, ἐπέμφοσ, καὶ πόρων τὴν ἀ-
 μοιβὴν ἀπασαν καρπόμενος, τῆς τῆς ἀρετῆς καρπῆς ἐ-
 δρέψω, ἔ ἐκομίσω ἐκεί τῶν θείων σε ἀθλων τὸν Στέ-
 φανον. Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγγέλων γραταὶ ὑμῆσαι ἔ δειδιώλωται, ἔ
 κατ' ἀξίαν ἐγκωμιάσαι σε τῆ πάντων Δημιουργοῦ
 Μητέρα τὴν Ἀσπίλον. ὅρ ἰπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δυσάπει κρι-
 δύρων ἔ πειρασμῶν, ἐλευθερωθῆναι τῆς δόξης σε.

Ὡδὴ ε'. Θεὸς ὦν Εἰρήνης.

Αρκὸς ἔξω Πατέρ ἐγχεῖς ἀεὶ, ἀρετὴν ἕξασκήσας τὴν
 αὔλον. ἔ βίον ἀνεπίληπτον τελείσας ἐμφαμῶς,
 πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰ σὰ ἐκμισημένοισι κατορθώ-
 ματα θεία, μάκαρ Θεόληπτε Γεράσιμε.

Πῆν σὴν πολιτείαν ἀφθρόπιρος μῆς, ἐμροῆσαι Θεό-
 φρων ἐκ ἰχουσε, ἔ τρώπης τῶν ἀγώνων σε τῶν θείων
 ἔ σεπτῶν, ἔς περ ἐπολιτεύσω ἔτι ζῶν ἐν τῷ Κόσμῳ,
 ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων Θεῶν τῶ πάντων Βασιλεύοντι.

Γδὴ σὺ τὸ ἄπλαστον ὁ πάντων Θεός, ἔκτιστον Πά-
τερ ἔσκακος, ἐδόξασεν, ἐτίμησε σεφάσις ἀρετῶν.
ἐνθα περιχορεύεις ἑραίοις πασάσι, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσ-
βεύων Θεῶ τῶ πάντων Βασιλεύοντι. Θεοτοκίον.

Ο Λόγος Παρθένε ἐκ σὺ προελθῶν, ἀπορήτως ἀ-
φράσως ἐπέφαμε, ἔσθις σε κατέλιπεν Ἄγνην
ἔκαθαράν, ὡς περ ἦς πρὸ τῆ Τόκῃ, ἔσ τὸκῶ Παρθέ-
νος, ἔ μάλλον μετὰ τόκῳ μενεις Ἄγία Λειπάρθερος.
Ὡδὴ γ'. Σπλαγχνῶν Ἰωραῖ.

Μέγα ἔφεικτὸν ἐτέλεις τεράσιον, ἐν κόσμῳ σοφῆ
ἔσ μορῆ σὺ τὸ πρῶν. ἔ τὸ Σῶμα σὺ τὸ σεπτὸν ἔ
σεβάσιον Ὁσε, ἐρεργεῖ ἔ μτ' ἑσάστον ὡς πρότερον,
ἐμπρην, ἔ ζῶν τὰ μυστήρια, διετέλει αὐλως ἐκάστοτε.

Ηρθε ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος αἰθέριον, Ἄγγελοι συ-
μῶν καὶ ἀγαλλόμενος, καὶ κατέλιπες μομαζύ-
σαις τῆν θείαν εὐλόγησιν, ἐρηρεύειν ταύτας καὶ τῆν
Μνήμη σὺ, Μάκαρ, ἐκτελείη σοι πάντοτε, ἴμα εὐ-
ροίω χάριμ καὶ ἔλεος.

Εδυσὺ εἰς γῆν τὸ σκῆνος Θεόπνευσσε, ἔ ἐν Οὐρανοῖς
τὸ θεῖον πνεῦμά σὺ, μεταβέβηκεν ἐκ φθορᾶς εἰς
ἀθάνατον εὐκλείαν, ἔ Τριάδι τῆ Ἄγία μῶ παρίστα-
ται. ἥπερ ἔ πρεσβεύεις πάντοτε, ὑπὲρ πάντων τῶν
πίστει ὑμνούντων σε. Θεοτοκίον.

Τάμφορ ἐν ἐμοὶ τὸ φᾶς τὸ ἀπρόστον, Παρθένε Ἄ-
γνη ἀειμακάρισε, ἔ Παράμωμε, μεστείαις σὸν Ἰδὸν
ἰκέτευσον, ἔ δυσάπνησον αὐτὸν Θεοχαρίτωτε, δῆραί μοι
τελείαν ἀφείμ τῶ κακῶν, ὡρ αὐτὸν παρεπίκραμα.

Κορυθίον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάρησιν σήμερον.

Ευκρατεία Ὁσε τὸν μῆν καθάρας, ἔ ἀγρεία σώμα-
τος καταλαμπύρας τῆν ψυχὴν, ἀεπτερωθῆς
πρὸς ἄληκτον, ἔ θείαν δόξαν Χειρῶ τῶ Θεῶ ἡμῶν.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΩ Κ'.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Υ

Του Νέου Ἀσκητοῦ.

Γεράσιμος κάλλιστον ἤρατο κλέος.

Ἐκ τῆς ἀνωθεν ἀγλαῆς εὐκόσμιας.

Ἐκτη πινυτός ἐκθανε φῶς δεκάτη Γεράσιμος.

Οὗτος ὁ ὅσιος ἔμεοφανῆς ἀσὴρ Γεράσιμος, ἐκ τῆς περιφύμης Πελοπονησικῆς ἀπέταλερ ὄξορμώμενος. ἐκ κώμης λεγομένης Τεϊκκῆς, κατὰ δὲ τῆν κοιμηρ συρῆ-θαια Τεϊκκαλα λεγομένης. τῆτε δὲ γορεῖς εὐσεβεῖς ἔδωγεῖς ἔπλῆσοι σφόδρα ἐτύχχατον. ἄρ ὁ μερ Πα-τῆρ Δημήτριος, ἡ δὲ Μήτηρ Καλὴ ὠρομάζορτο, τῆπί-κληρ δὲ Νοταράδες. Γερμηθεῖς τοίρω ὁ Μακάριος ὄξ-αυτῆρ, ἀθυς εἰς τῆν Ἱερῶν γραμμάτων ἐκδίδοται μά-θουρ. δεξιᾶς δὲ τυχαῖρ φύσεως τῆν θεῖαν γραφῆρ ἐκ-πεπαδάτο. Ἀπαφασὶς δὲ τῆς πατείδος, τῆ τῆς Ζα-κιδῆ ρήσῳ ἐπιβαίρει, ἔρ ἡ διατρέψας ὀλίγορ, ἔξασι-ταύτης, ἔ τῆν Ἑλλάδα πᾶσαν περμερσῆσας, εἰς Θετ-ταλίαν ἀφίκετο. εἴτ' ἀφῆσιρ ἐκάθερ εἰς Εὐξαρορ πόρ-τορ, μεθ' ὄρ εἰς Βυζαντιορ, ἔ Προπορτίδα, ἔ Χαλκη-δόρα, ὄχ ἡκίσα δὲ ἔ τὸ περίξ τῆ Βυζαντίς ἔασε πε-ρελθῶρ ἀφίσῶρητά τε, ἔ ἀθεώρητα. κακῆθερ ἀπά-
ρας,

ρας, τὸ ἀγιώμυμον ὄρος τῆς Ἄθως καταλαμβάνει, ἐνθα
 τὸ κάλλιπα τῆς ἀρετῆς παρὰ ἧς ἐκείσε ἀσκουμένων Μο-
 μαχῶν ἀπερράσισάτο τε ἔ ἀπεδρέψατο. διεγρωκῶς δὲ
 ἐκεῖθεν ἀπάραι, τὸς Ἱερὸς, ἔ σεβασμίας τόπας τῆς Ἱε-
 ρουσαλὴμ καταλαμβάνει, προσκωῆσαι ἔ αὐτὸς ἐπαυό-
 μενος. ἔπειτα ἔ τὸ ἅγιον Ὄρος τὸ Σύριον, ἔ Ἀρτιό-
 χεαν, ἔ Ἀλεξάνδρειαν, ἔ Δαμασκὸν, καὶ πᾶσαν τὴν
 Αἴγυπτον. ἔ Λιβύην, ἔ τὴν Ἐώαν σχεδὸν πᾶσαν ἐ-
 πείρ. Ἐν Ἱεροσολύμοις δὲ παροικήσας, χειροτονεῖται
 παρὰ τῶ ἀγιωτάτῃ ἔ μακαριωτάτῃ Πατριάρχῃ Κυρίῃ
 Γερμανῶ, τῶ τρικαῦτα τῶν θρόνων τῶ Ἁγίῳ Ἀποστό-
 λῳ Ἰακώβῳ τῶ Ἀδελφοθέῳ ἰθιμόρτος, ὑποδιάκομος,
 διάκομος, ἔ πρεσβύτερος. πρότερον καρδυλάπτης ἐν τῷ
 ἀγίῳ Τάφῳ χρόνον ἐνὰ ποιήσας. ὑπηρετήσε δὲ καμ-
 πύτοις, ἔ τῷ ἀγίῳ τῷτῳ Πατριάρχῃ ἔτη δώδεκα. ἐποίη-
 σε δὲ ἔ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ τὸ τεσσαρακομθήμερον
 ῤῥις διατελέσας κατὰ μίμησιν τῶ Χρῆστῷ, ἔ αὐτὸς ἐ-
 παρῆλθεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον. μὴ διωηθεῖς δὲ ἐκείσε
 διαμεῖραι μέχρι τῆς αὐτῆς βιωτῆς, ἔκδοσιν συγχωρήσεως
 παρὰ τῶ ἀγιωτάτῃ Πατριάρχῃ ἤτήσατο ἀπελθεῖν ὅ-
 πη ἔ βύλοιτο. ἐνθα ἀπάραις ἐκεῖθεν τὴν ἧς Κρη-
 τῆς μῆσον, φθάσας ἀφῆκτο, ταύτης δὲ ἐκβάς εἰς Ζά-
 κυνθον προσαποπλέει, ἐν ἧ τὴν ἀσκητικὴν διαγωνίην
 μετιῶν ἐν πείτε τοῖς ἔτεσι παρωκῆκῶς, ὡς ἄσαρκος ἐν
 σαρκὶ ἠγωνίζετο τῇ Θεῖᾳ διωάμει ῥωρμύμενος. ἐν οἷς
 χρόνοις τοῖς ἧς ἐβδομάδων μισὴν ἢ ἐπίτωρ ἄρᾶ ἄλα-
 τος κολοκκίδην, τὸν δὲ ἐπίλοιπον χρόνον ὄσπρια ἢ
 αὐτῶ ἔ ποσφῆ, ἔ αὐτὰ, ἄρᾶ ἄρτες, βεβρευμεία. ὁ δὲ τό-
 πος ἐν ᾧ ἠσκειτο ὁ Ἁγιος, ὠνήλαιον λῶ, ἐν ᾧ διῆγε
 μορώτατος. Ἀπῆρε δὲ ἐκεῖθεν, καὶ εἰς Κεφαληρίαμ
 τὴν ἄρτικρὴν Ζακωῦθα μῆσον διεπορθεύσατο, ἢ ἔ ἐ-

πινάς, ἕνδεκα μῆρας ἢ τινι τόπῳ ὠηλαία καλχημέρῳ
 πρὸς τοῖς πέρτε ἔτεσι παρῴκησεν. εἶτα προσαναβάς εἰς
 τόπον τιρὰ Ὀμαλά ὀρομαζόμενον πλησίον κωμοχώ-
 ρων τυγχάροντα, εὐρίσκει μαρὸν τιρὰ παλαιὸν ἐν αὐ-
 τῷ, ὅσπερ ἀμαφεώσας ἐκ βάθρων, ἀκοδόμησε τῆτον καὶ
 μετήγαγεν εἰς Μορασθῆιον γυναικίον. εἰδείματο δὲ ἐν
 αὐτῷ ἔ οἰκίσκος, ἔ κέλλας σὺν τῷ τῆτον περιτειχι-
 σματι. ἔρθα καφορικὰς εἰκοσιπέρτε τῷ ἀριθμῷ συρα-
 γνόχε, ἔ Νέαν Ἱερουσαλήμ τὸν θεῖον Ναὸν ἐπωμόμασε,
 ἔ ἐσημέραι τὰς μοραζώσας διετελεῖ διδάσκων τὴν πνευ-
 ματικὴν, ἔ ἰσάγγελον πολιτείαν. ταύταις δὲ συρῶν ἔ
 αὐλιζόμενος, μεγάλως ἀγῶμας διὰ ρηθείας, ἔ κακου-
 χίας τῆ σώματος, ἔ γάσεως ὀλομήκτε ἐπέδειξατο, ἔ-
 φθη δὲ διηρεκῶς τί ἐν τῇ ὑπ' αὐτῷ οἰκοδομηθῆσῃ μορῇ,
 τί ἐν ἄλλῳ τόπῳ, πρὶν ἐκεῖσε ἐλθεῖν χροῖος τριακον-
 τα, ἄρτε τὸ σύρολον μὴ γευσάμενος. καθαρῶσας ἔν
 ἑαυτὸν, ἔ δάκρυσι ποταμνδὸν ἀποπλωίας ἔ ἐκκαθά-
 ρας, ἔ θαυμάτων χάριμ παρὰ Θεῷ εἰληφῶς, τῷ Ἀ-
 γίῳ Πνεύματος γέγομε καταγύγιον. ἔ τῇ ἐπιλάμψει
 ἔ αὐγλῇ ἀρομβείας ὕσῃς ὕδωρ διὰ προσευχῆς καταγα-
 γῶν ἰκαφῶς τὴν γῆν καθήρδευσεν. ἔτι δὲ ἔ δαιμονῶντας
 ἰάσατο, ἔ ἀδερῶσι τὴν ῥῶσιν ἐχαρίσατο. Φθάσας δὲ
 εἰς βαθύτατον γῆρας, ἔ πολλῶν θαυμάτων πλήρης γε-
 ρόμενος, ἔ γρῆς τὴν αὐτῷ τελευταίην πρὸ ἡμερῶν, ἔ τὰς
 Μορασθῆας συκαλεσάμενος, ἔ αὐταῖς συρταξάμενος,
 ἔ κατηχῆσας αὐτὰς, ἔ συχώρησιν παρ' αὐτῷ ἔξαιτή-
 σας, ἔ ἐπευλογῆσας αὐτὰς, ἔ πᾶσι Χριστιανοῖς τὴν τε-
 λείαν συχώρησιν δεδωκῶς, ἔ ἐπευξάμενος τῷ Θεῷ, τὸ
 πνεῦμα παρέθετο, ζῆσας τὰ πάντα ἔτη ἑβδομήκοντα,
 ἔ μικρὸν τι πρὸς. ἔζησε δὲ ἔξοτε εἰς τὴν μορῶν ἀφίκε-
 το, ἐμιαυτὸς δέκα πρὸς τοῖς ἔρρεα. τὸς δὲ λοιπῆς ἐν-

θου καὶ κείθου περιουσιῶν διετέλεσαν, ὡς ἔφημεν ἀνω-
 τέρω. τὰ δὲ ἄλλα θαύματα, ἃ τὸς ἐν γῆ αὐτῆ ἐτιζῶντος
 παλαίφρας, ἃ ἀριφίας ἃ ἀρτυρίας ἃ καταπίξεις τῆ
 σώματος, ἃ τὸς δακρύων πηγὰς ἃ ἐπιρροὰς, καὶ πρὸς
 τὸς ὑπερφάνους ἀγῶνας ἃ παρατάξεις, ἀδιδάκτον γρα-
 φῆ παραδῶραι. Ἐκοιμήθη δὲ ὁ Ἅγιος ἕτος Γερασι-
 μος ἐν ἔτε, τῆς ἐνσάρκως τῆ Σωτῆρας ἡμῶν Οἰκονομίας
 χιλιοσῶ πεντακοσιοσῶ ἑβδομηκοσῶ ἡμέραι, Αὐγύ-
 ρα 15. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ εὐορίζεται ἃ ἡ
 τῆς Θεομήτορος μετὰ τῆς, διὰ τοῦτο ἡ τοῦ Ἁγίου τῆδε
 μνήμη μετετέθη τῇ εἰκοστῇ τῆ Ὀκτωβρίου Μηνός, ἐν ἣ
 ἃ Ἀρακομιδῆ τῆ Λειψαῖος αὐτῆ γέγονε παρὰ τῆ Πα-
 τριαρχικῆ ἑξάρχῃ ἐπὶ Ἱερεμίας τῆ τηρικαῦτα τὸν ἀπο-
 γολικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως δι᾽ ἡμεῶντος θρόνον.
 τὰ δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ θαύματα, ἃ τὸ Ἱε-
 ρὸν αὐτῆ Λειψαῖος ἄσαι ἄραι τυχεῖον διατελεῖ, ἀ-
 φήμη ταῦτα λέγειν, ἃ ἐπεκδινηθῆναι, πᾶν πολλα ὄν-
 τα. ἐνός δὲ ὅμως ἀξιωματικοῦ τῆ μνημονεύσαντες, τὰ
 λοιπὰ καταλείψουσι. Γνωστὸς ἐκ δαιμονικῆς ἐμεργείας
 ἐνδιατρέψασα τῆ μορῆ εἰς τὸ φρέαρ κατήχθη, ἃ ἀνήχ-
 θη ἀβλαβῆς τῆ Ἁγίου ἐπιφανέτος αὐτῆ, ἃ βασιζομ-
 τος ταύτην. ἃ καὶ τῆν φωνὴν τῆν σιωπῆν ἀκῆσαι αἱ
 Καφορικαί, ρικτὸς ἄσως, ἡ γέρθησαν κύκλῳ περισκο-
 πῆμεραι, εἰπὼ φωνῆς αὐθις τῆς τῆ Ἁγίου ἀκῆσαι.
 ἐκζητήσασα δὲ ἃ τῆν γυναικα εὐρεῖν ἐν ᾧ τόπῳ κατώ-
 κει, ἡχ εὐρον. δαίμονι γῆ ἡν κάτοχος ἡ γυνὴ, μὴ εὐρε-
 σαι δὲ τὸ παράπαν αὐτῆν, παρακύντησι ἃ εἰς τι φρέαρ
 ἐκεῖ πλησίον, ἰδεῖν μήτε ἃ ἐπηρείας τῆ δαίμονος κα-
 ταπέπτωκε. παρακύντησαι δὲ, ὁρῶσιν αὐτῆν ἐπιφερο-
 μεῖν τὸς ὕδασι, ἃ ὡς τὸς ταύτην ἀόρατως βασιζο-
 μῆτος. ἃ ἀγαγοῦσαι δὲ ταύτην τοῦ φρέατος, ἃ μαθου

παρ' αὐτῆς, ὅτι ὁ Ἅγιος ἐπιφαεῖς ταύτην ἐβάραζεν.
 ἔξ ἑ τῆς ἡδύτης καὶ γλυκείας φωνῆς αὐτῆκοοι εὐφρόντο
 αἱ Μοράζουαι. αἰτίτες τὸ παράδοξον τῆ το Θεασάμεναι,
 δόξαν τῷ πάντων Σωτῆρι Θεῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ ἀπέπεμ-
 ψαν, τῷ ἀπτιδοξαδύτι ὑπὸ τῆ δοξάσαμος αὐτὸν με-
 γάλῃ Θεῷ ζῶντι ἔτεθμεῖτι. Εἰσὶ δὲ ἑ ἕτερ' ἄττα πλεῖ-
 ρα ὡς προείρηται μοι τὰ τῆ Ἁγίῃ θαύματα, καὶ τερά-
 ρια. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος, τῆτο μόρον ὡς ἀναγκαῖον εἰς
 μέσον εἰς μνήμη παρήχθην. τὰ δὲ ἄλλα παρελείφθην-
 σαν, τῆτο μεν, ὅτι τοῖς πιστεύουσιν ἰκαρὸν ἐστὶν ἕξ ὄρυ-
 χος τὸν λέοντα εἰκάσαι. τῆτο δὲ, ὅτι τοῖς ἀπιστοῦσιν,
 ἕδ' ὄλος ὁ λέων φαιρόμενος πείσειεν. τοῖς δὲ ἀμφιβάλλ-
 λησι, τῷ τῆ Ἁγίῃ Λειψάμῳ προσίτωσαν, ἔ' ὄφονται ἔ
 μόρον σῶμα ἄφθορόν τε ἔ' ἀκέραιον, ἀλλὰ καὶ πάσης
 εὐωδίας ἔ' ἰαμάτων πηνὴρ ἀφεξάπτλητον. Ἦν δὲ ὁ Ἅ-
 γιος κατὰ τὴν ἰδέαν τῆ σώματος ὁμοῖος τῷ Ἁγίῳ Θεο-
 δοσίῳ τῷ Κοινοβιάρχῃ, πλὴν τῆ γυναικός. ὑπεξάψθιζε
 γὰρ κατὰ τὸν πῶγον ὁ Ἅγιος ἕτος. Οὐ ταῖς εὐπρο-
 δέκτοις πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις διαφυλαχ-
 θένσαν οἱ τὴν μνήμη αὐτῆ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν ἐκτε-
 λῶντες μεγαλειομορες, ἔ' μοράζουτες, ἔ' ἐκτελῶσαι κα-
 ρορικαὶ αὐτῆ μοράζουαι, καὶ πνευματικαὶ τῆτε μαθή-
 τρια, ὡ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς
 τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Ημφάλιος καὶ φρόνιμος εὐφύς Θεοφόρε πρὸς Θεὸν
 πτερύμενος, θείαις ἐμπρέπων καλλομαῖς, μὴ
 πτωδέμενος παυίδας, ἀβεβόας, Μάκαρ, τῆ ἀλάσφορος,
 ὁ τῷ Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αμέβης εἰς τὸ ὕψος, προτιμήσας τῷ ἀνύλων ἔ' γνή-
 μων παύσοφε, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, ἔ' τὴν ἀρήν-
 τομ

τομ τερπρότητα, ἀνεβόας ψάλλων Ἁγίε, ὁ ἦ Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γραμὴν καὶ τεθλιμμένην διοδοῦσας τρίβοι Ὅσιε, τὴν Γλαίαν εὖρες καὶ Φαιδραί, τὴν ἀνάγυσσιν εἰς ὕψος σὲ μετόπισσον, καὶ βοᾶντα ὀλοφύχως τῷ Δεσπότη σου, ὁ ἦ Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ γλάσῃ ἐκ καρδία, σοὶ προσφέρω τὴν ἀδὴν Θεωπέσει, τὴν ταπεινὴν τε ἐοικτεσῶν, ἐξερμῶς ταύτην ὑπόδεξαι, ἐξ Ἐριτοῦ ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ δυσώπησον τῷ οἰκτερῆσαι, ἐσῶσαι Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, Θεοτόκε, τὴν ψυχὴν μου κακωμένην πάθει, σῶσον καὶ ἴασαι αὐτήν, μεσιτείαις εὐπροσδέκτοις σου, καὶ ἐκ πάσης ἀμαρτίας ἐκπλυμοῦ, ἢ τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβῆσα.

Ὡδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφυῖς.

Ἦστραψὲν ἡ φωνὴ σου Πάτερ μήμη, ἀπαυγάζουσα τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, φωτισμὸν καὶ ἔλεος πᾶσι Χριστιανοῖς, παρρησία σου Παμμακάρι, εὐπροσδέκτω αἰεὶ. διὸ ἀνυμνεῖς σε τὴν μήμη Θεοῦ σέβωμεν, καὶ ὑπερυψῶμεν Ἐριτοῦ εἰς τὴν αἰῶνα.

Ῥάγματα καὶ σύσημα ἀζύγων, Ἰερέων καὶ Μοραζισῶν ὅμα θεόπτα, τὴν ἰδρώτα Ὅσιε, ἐκαμάτης ἐπὶ τῆς γῆς, ὅς ὑπέστης καθορῶντα, σὲ τιμῶμεν αἰεὶ. διὸ ἀνυμνεῖς σε κραυγάζομεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ἐξ ὑπερυψῶτω εἰς πάντας τὴν αἰῶνα.

Ἦκει σὲ ἡ πασηεπτος ἐξεία μήμη, τῷ τιμίῳ σου θεῷ Δεψάφῃ, συκαλῆσα ἀπαρτας εἰς ἐξίασιν πνευματικῶν, ἐξ θαυμάτων προσηγάγισσιν ἐμέργισιν. διὸ ἀφροσιῶς σὲ γεραίρομεν, ἀλογεῖς τὴν ἀγῶνά σου θαυμάσιε, ἐξ ὑπερυψῶμεν αὐτὸς εἰς τὴν αἰῶνα.

Θεο-

Θεοτοκίον .

Σέσωσται ἡ πεπτωκῆα πάλαι φύσις ἢ ἀνθρώπων
 διὰ σοῦ Παρθένε, ἔ Θεῶ διήλεκται τῷ σεπτῷ σε τῷ
 Τοκετῷ. καὶ τὰ κάτω σοὶ τοῖς ἀνω ἀγαμίγυται. διὸ
 ἀρμυρῆτες σε δοξάζομεν, τὴν Μητέρα τῆ Δεωότης ἔ
 Παρμήρητον, ἔ ὑπερυψῆμεν σε πάντες εἰς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Μυστήριον ἕξομ.

Ἡεότητος ἄρδος καὶ κάλλος ἐμάραμας, τῆς σαρκὸς
 Παρόλβιε τὰς ἀτάκτας ἀγαπαύσεις, ἔ κινήσεις
 ὑπεριδῶν, ἐν οἷς ἐλαμπρῶθη σε ὁ μῆς πρὸς Θεόν, ἔ
 ἡ ψυχὴ, ὄμ ἀρμυρῆτες μεγαλιώομεν.

Ἐξάσιον βίου ὀρῶντες σου Πάτερ, οἱ καλῶς ἀκού-
 μμοι, σὺν ἅμα καρορικῶς, ἀπεθαύμασάμ σε ἕξι-
 γάμεμοι, ἐν ᾧ ἄσπερ τις ἀθέριος ἀρέπτης εὐκλεῶς
 Θεὸν γεραίρωμ τὴν Πατάρμακτα.

Ὀλόφωτον αὐγλὴν λαβῶν καὶ ἀθάρατον, ἐκ Θεοῦ
 Θεόληπτε ἀπεφῶρθης ζῶν, καὶ μετὰ τέλος θαυ-
 μάτων ὑπεργός, ἐν οἷς ὑπὲρ πάντων ἰκέτευσον Θεόν,
 τὸν ἐπὶ γῆς καὶ ἕραφῆ σε κατασέψατα.

Ἡεὸν καθαρὸν Θεὸς σε εἰράμενος, μεγαλῶς ἐδόξα-
 σε, ἔ χαρισμάτων χάριμ ἐπλάτισε, ἔ ἐξεφάρω-
 σεν, ἐν ᾧ μεσιτεύεις τῆτον ἐκτερῶς κατωπεμφθῆμαι
 τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ἐπόρρητον τόκομ ὀρῶ καὶ παράδοξομ, ἕραφῶν τὴν
 τὴν Μητραμ σου, Θρόμομ Χερσβικὸμ τὴν Νηδιῶ
 σε, Παρθένε Μαρία, ἐν ἧ ἀρεκλίθι ὁ ἀχώρητος Χρι-
 γός ὁ Θεός, ὄμ ἀρμυρῆτες μεγαλύομεν.

Ἐξαποσταλάειον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἐμ ἀρετῇ διέπρεψας, ἔ ἀσκήσει Παμμάκαρ, σημεῖο-
 φῶρος γέγομας, ἔ λαμπρὸς ὑπερέτης, Χριστοῦ τοῦ
 Παμβασιλέως ἔ Θεῶ ἢ ἀπάντων, ᾧ καὶ πρεσβεύεις

Θεός-

Θεόφρων ὑπὲρ ἡμῶν ἦν ὁ ἴσως δάλωρ, ἦν ἐκ πόθου τὴν
σεπτῆν, θεία σε μνήμη τελύμων. Θεοτοκίον.

Εν γυραιξίῳ ἀρέτειλας, Παπαγία Παρθένε, ἐκλε-
λευμεν Ἀχραπτε, καὶ Βασίλισσα κόσμου. Θεοῦ
γὰρ ἀπευστῆρας τὸν τροφέα τῆς κόσμου, ὅρ ἐκτερας
ικέτετε κηρδιῶν ρυσθῆραι πάμπας, τῆς πόθου σε γε-
ραίρομτας, Θεοδόξαστε Κόρη.

Εἰς τῆς αἴρας ἰσῶμεν ἡ. δ. ἔ. ψάλλομεν ἡ. προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ.

Τί ἡμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Πί σε μὴ προσείπω θαυμάσει; Ἀσκητῆν; ὅτι γυ-
ραίως παρετάξω τοὺς ἐχθρούς. Προφήτην; ὅτι
πρῶλεγεσ τὰ μέλλομτα. Ἀλείπτην; ὅτι πάσῃ ἐχο-
ρηγῆσας. πολλά σε τὰ καπρωτάματα, καὶ μείζονα τὰ
παλαίσματα. ἰκέτετε, τῆς σωθῆραι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πί σε ὀμοιάσω Θεωέσει; χορηγὸν τοῖς ἐρδεέσι, καὶ
προσάτην ὀρφατῶν. ἔ. Διδάσκαλον παρτοῖων ρο-
μάτων ἀσεβῶν, ἔ. Πέλεκω, ἐκκόπτορτα ζιζάρια, τῆς
πλάμης ἔ. ἀπάτης ἦν αἰρέσεων. πολλά σε τὰ προτερή-
ματα, ἔ. ἄξια τὰ χαρίσματα. ἰκέττε τῆς σωθῆραι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Πί σε μὴ προσείπω Μακάριε; ἔραμόν; ὅτι τὴν δό-
ξασ δινύσω τῆς Θεῆ. ποταμόν; ὅτι ἠρδεύσω πᾶ-
σασ ἄγορον ψυχῆν. ραμάτων ζωνρῦτων πηγὴν ἄ-
φθορον, καὶ κῆπορ εὐωδέστατον ἔ. πάγκαλλον, τῆς
ἀρετῆς καὶ ἦν πόρωμ σε, ἡμ ἐκ Θεῆ πηγῶς εἴληφας,
ικέτετε τῆς σωθῆραι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

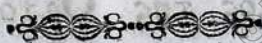
Πί σε μὴ καλέσω Θεόσοφε; εὐφροσινῆν μορατῶν,
καὶ γλυκασμόν μοραζισῶν, μεσιτείαν εὐσεβῶν,
ἔ. ἱερέων πλυστισμόν, φωστῆρα ροτὸν φᾶς ἀπαστρά-
πτορτα, κρατῆρα θεῆα ράματα προχέορτα, τῆς πο-

λιτείας σα Ἁγίε, ὑπέρλαμπρε ἔ θεόπρευσε, ἰκέτωε,
τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Ψάδε λέγει ὁ Ἀββᾶς πρὸς Μομαθείας. τεκνία εἰρη-
μείετε ἐν ἑαυταῖς, ἔ μη τὰ ὑψηλὰ φροεῖτε, ἀλ-
λὰ ταπεινώσατε ἑαυτὰς, διὰ τὸν ταπεινώσατον ἑαυ-
τῶν δι' ἡμᾶς μέλει ἔ δὲ λυ μορφῆς Κύριον. αὐτὸς γὰρ
ἔφη ταπεινοῖς δίδουαι χάριν. αὐτὸς ὑμᾶς φυλάξαι ὡς
φιλάμθρωπος, παρέχωρ ὑμῖν ἄφεσιν, ἔ ἰλασμόν ἀ-
μαρτιῶν, δι' ἐμῶ ταπεινῶ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κείσεως.

Καὶ ριῶ. Θεοτοκίον.

Σ Τ Ι Χ Ο Ι

ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΟΥ ΔΕ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ,
ΙΑΜΒΙΚΟΙ.

Τλήμων, ταπεινός, εὐτελής, ῥακερδύτης,
Μητροφάνης, Ναύπλιος ἔξουσ' εὐτόμως,
Πόρον τε μόχθον τῆς δε συγγραφῆς ὄλον.
Ὅν οἱ ἄδορτες ἐν ψυχῆς καταστάσει,
Μέμνησθέ μου βέλτιστοι ἀξιῶ πάμυ,
Ὅπως λάβοιμι ἀμπλακιῶν τῆν λύσιμ,
Ἐν ὥρᾳ φρικτῆς τῆς δίκης τοῦ Δεσπότη,
Προστασίαις Γερασίμου τοῦ ἐν Μαλαῶ.
Ἀμακτι Χριστῶ δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ,

Κ Α Ι

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Ἐκθεσις σύντομος τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Ἀναστάσιος. Ποίας θρησκείας εἶ ἀφ' ἑρωπε; Κύριλλος. Χριστιανός εἰμι. Α. Καὶ τί ἐστὶ Χριστιανός; Κ. Ὁ κατὰ Θεοῦ ζῶν, ἔ ευσεβῶς, ἔ θεαρέτως, ἔ χηρῶς πολιτευόμενος. Α. Ἐπὶ τῆς Θεολογίας πόσας φύσεις ὁμολογεῖς; Κ. Μίαν. Α. Ποίαν ταύτην; Κ. Θεότητα. Α. Τί ἐστὶ Θεός; Κ. Οὐσία ἀψάιτιος, αἰτία ἢ ὄντων, ἄγνη παρτοδιμία, παμαλκῆς, πάσης αἰτίας, ἔ φύσεως ὑπερύσος αἰτία. Α. Κατὰ τί διαφέρει ὁ Υἱὸς τῆ Πατρὸς; Κ. Κατὰ τὴν ὑπόστασιν, καθὸ ἐστὶν ὁ Πατὴρ ἀγνήτος, ὁ δὲ Υἱὸς γενητός, ἐκ τοῦ Πατρὸς γάρ. Α. Κατὰ τί διαφέρει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τῆ Πατρὸς, ἔ τῆ Υἱῶ; Κ. Κατὰ τὴν ὑπόστασιν, καθὸ ἐστὶν ἐκπορευτὸν. Α. Καὶ πῶς πιστεύεις; Κ. Πιστεύω εἰς εἷα Θεοῦ Πατέρα, ἔ εἰς εἷα Υἱοῦ Θεοῦ τὸν ἐκ τῆ Θεῶ ἔ Πατρὸς γενηθέντα, ἔ εἰς εἷ Πνεῦμα Ἅγιον παρὰ Πατρὸς ἐκπορευόμενον Θεοῦ. Α. Καὶ λοιπὸν

πὸν εἰς τρεῖς Θεὸς πηγύεις; Κ. Μὴ γένοιτο. Α. Ἄλ-
 λά τρεῖς φύσεις; Κ. Οὐχί. Α. Καὶ μὴν τρεῖς Θεοὺς
 ἠέθρησας, ἔ πως λέγεις μὴ γένοιτο; Κ. Ἄλλὰ εἰ ἔ-
 τρεῖς ἠέθρησα, ἀλλὰ τὰ τρία διὰ τὸ τριουπόστατον τῆς
 ὁμοσίης τριάδος, ἔ ἀδιαίρετῃ λέγω. ἐπαίτοιγε εἰς Θεὸς
 ὁ Πατὴρ, ἔ εἰς Θεὸς ὁ Υἱὸς, ἔ εἰς Θεὸς τὸ Πνεῦμα τὸ
 Ἄγιον, καὶ μία Θεότης ἐν τρισὶν ὑποστάσει γρωθίζε-
 ται. ἔ μία ὕψια ἔ βασιλεία ἔ δυνάμις ἔ φῆσις. Α. Τί
 ἐστὶν ὕψια; Κ. Πράγμα αὐθύπαρκτον μὴ δεόμενον ἐ-
 τέρω πρὸς τὴν ἑαυτῶ σύστασιν. Α. Τί ἐστὶ φύσις; Κ.
 Τὸ καθολικὸν πρᾶγμα, ἔ περιεκτικὸν ἢ ὑπ' αὐτὴν
 ὑποστάσεων. ἢ ὕψως. ἀληθῆς ὑπαρξίς πραγμάτων, ὡς
 εἶναι ὕψια, φύσιν, μορφήν, ἐ ἔ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Α.
 Πόσας ὑποστάσεις ἐπὶ τῆς Θεότητος ὁμολογεῖς; Κ.
 Τρεῖς, Πατέρα, Υἱὸν, ἔ Ἄγιον Πνεῦμα. Α. Τί ἐστὶν
 Ἰπόστασις; Κ. Οὐσία μετὰ τιμῶν ἰδιωμάτων τῶ ἀει-
 θρῶ ἢ ὁμοειδῶν διαφέρουσα, πετέσι πρόσωπον ὁμοί-
 σιον ἐτέρω προσώπῳ σχετικόν. Πρόσωπα δὲ λέγομεν
 ἐπὶ Θεῶ, ἀσώματα ἔ ἀχνημάτιστα. Α. Τί ἴδιον ἐκάστη
 ἢ τριῶν Ἰποστάσεων, ἔ τί κοιρόν; Κ. Ἰδιον μετὰ Πα-
 τρός, τὸ ἀγώνητον. Τί δὲ, τὸ γερμητόν. Πνεύματος
 δὲ Ἀγίου, τὸ ἐκπορευτόν. κοιρόν δὲ, ἢ Θεότης ἔ ἢ Βα-
 σιλεία. Α. Πόσας φύσεις ὁμολογεῖς ἐπὶ Ἰησοῦ Χρι-
 στῶ; Κ. Δύω, Θεότητα, ἔ Ἀνθρωπότητα, ὡς εἶναι τὸν
 αὐτὸν Υἱὸν, Θεὸν τέλειον, καὶ τέλειον Ἀνθρωπον.
 Α. Πόσας φυσικὰς θελήσεις, ἔ ἐμεργείας ἐπὶ Χριστῶ
 ὁμολογεῖς; Κ. Δύω. μία Θεικήν, ἔ μία Ἀνθρωπί-
 νην. Α. Τί δὲ θέλημα Θεϊκόν; Κ. Τὸ καθάρειν τὴς
 λεπρῆς, τὸ, Θέλω καθάρθῃντι, ἔ τὸ ἕτοις ὁμοία.
 ἔ τὸ, Ἰπαγε, ἔ ὡς ἐπίφεισας γερμηθῆτω σοι. Α. Τί
 ἐστὶν ἐμεργεία Θεϊκή; Κ. Τὸ σωθῆναι πάντας ἀθρῶ-

πας. ἔ ἐς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ἐλθεῖν. τὸ, ὁ Πα-
 τὴρ μὲ ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὼ ἐργάζομαι. Α. Τί ἐ-
 ργὴν ἀνθρώπων; Κ. Τὸ ζητῆσαι πνεῦν, ὃ ἔ ἐπὶ σαυ-
 ρῷ γέγορε, ἔ τὸ αἰτῆσαι φαγεῖν, ὡς τὸ, Ἐχετε τι βρώ-
 σιμον ἐφθάδε; Α. Τί ἐργὴν ἐρέργεα ἀνθρώπων; Κ.
 Τὸ ὁδοιπορῆσαι, τὸ κοπιᾶσαι, ἔ τὰ τοιαῦτα. Α. Πόσας
 ὑποστάσεις ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ὁμολογεῖς; Κ. Μίαν,
 ὡς εἶμαι τὸν αὐτὸν εἶα Υἱὸν Θεοῦ, καὶ Υἱὸν τῆς Πα-
 τέρως. Α. Κατὰ τί κοιμωρεῖ ὁ Υἱὸς τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι; Κ. Κοιμωρεῖ κατὰ τὴν φύσιν τῆς
 Θεότητος αὐτῶν, καθὼ ἐστὶ τέλειος Θεός. κοιμωρεῖ δὲ ἔ
 τοῖς ἀνθρώποις, κατὰ τὴν φύσιν τῆς ἀνθρώπινης
 αὐτῶν, καθὼ ἐστὶ τέλειος Ἀνθρώπος. Α. Τί Θεός; Κ.
 Εἰ θέλεις γινῶμαι τί ἐστὶ Θεός, ἔ πῶς προσκινεῖται,
 ἀκκοσον γινεχῶς, ἔ γινῶμι τὸ ἀληθές. Πατὴρ, Υἱὸς,
 ἔ Ἁγίῳ Πνεύματος, μία βελή, μία σοφία, μία δύνα-
 μιν. ἔχ ὁ μὲ πρὸ αἰῶνων, ὃ δὲ μετ' αἰῶνας, ἀλλ' ἅμα
 Πατὴρ, Υἱὸς, ἔ Πνεῦμα Ἁγίου. Υἱὸς ἐν Πατρὶ, ἔ
 Πνεῦμα ἐν Υἱῷ, συνῆπται γὰρ ἡ φύσις. ὅθεν μία ἡ
 φύσις ἔ μία ἡ Θεότης, διαρκεμένη μεν εἰς τρία διὰ τὰς
 ὑποστάσεις, εἰς μονάδα δὲ καταρτῶσα, διὰ τὸν τῆς
 οὐσίας λόγον.

Διὰ τῆτο, ἔ Πατέρα λέγομεν, ἔ Υἱὸν ἔ Πνεῦμα
 Ἁγίου ὁμολογεῖμεν, ἕνα Θεὸν λέγομεν. τὸ δὲ Θεὸς
 ὄνομα, κοινὸν ἐστὶ τῷ Πατρὶ, ἔ τῷ Υἱῷ, ἔ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι. τὸ δὲ Πατὴρ, ἔ Υἱὸς, ἔ Ἁγίου Πνεῦμα,
 ἔ κοινὰ ἰδιώματα, ἀλλ' ἰδίας ἐκάστω ὑποστάσεως. ὃ γὰρ
 Πατὴρ ἔ λέγεται Υἱὸς, ἔ ὁ Υἱὸς ἔ λέγεται Πατὴρ.
 ἔ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγίου, ἔτε Πατὴρ, ἔτε Υἱὸς προσα-
 γορεύεται. Θεὸς δὲ αἰὶ ἡ Τριάς ὀνομάζεται. Λέγο-
 μεν δὲ τρεῖς ὑποστάσεις, ἢτοι πρόσωπα τρία, ἔ λέγο-
 μεν

μεν τρεῖς ὑσῖας, ἢ τρεῖς φύσεις, ἢ Θεὸς τρεῖς, ἀλλ' ἕ-
 ρα Θεὸν, μίαν ὑσῖαν, ἢτοι φύσιν ὁμολογῶμεν, ἵνα
 μὴ ἀδιαρίσωμεν. λέγομεν δὲ πάλιν ὑσῖαν, ἢτοι φύ-
 σιν, εἰ λέγομεν μίαν ὑπόστασιν, ἵνα μὴ σαβελλιαρίσω-
 μεν. ἀλλὰ τρεῖς ὑποστάσεις, ἢτοι τρία πρόσωπα ἐν
 μιᾷ Θεότητι. ὑσῖαν μέντοι μίαν, ἔφύσιν πιστεύομεν.
 Θεὸς ἐστὶν ἀθεάρητος ὑσῖα, ἀκατάληπτος ρῆς, ἀμη-
 χαρον κάλλος, ἀόρατον μέγεθος, ἀπειρόντος δόξα.
 Υἱὸς, ἐστὶν ἀρρήτον γένημα, ἀμύθητος λόγος, ἀυ-
 πέρβλητος ρῆς, ἀπαραλλάκτος ὑσῖα, φύσις ἀεπι-
 χείρητος. χαρακτήρ ἐνυπόστατος. Πνεῦμα ἐστὶ ροε-
 ρόν, ἔἀπλῆν, λεπτὸν, σαφές, καὶ τσαφόν, ἀπῆ-
 ματον, ἔἀμόλυτον, μογοπρόβλητον, καὶ παρτε-
 πίσκοπον. Εἰκὼν τῷ Πατρὸς ὁ Ἥλιος. ἀκτὶς ἡλίου
 ὁ Υἱὸς. Θέρμη τῆς ἀκτῆρος τὸ Παράκλητον Πνεῦμα.
 ἔἐως, ἡλιος ὁ Πατήρ. ἀκτὶς ὁ Υἱὸς. αἴγλη πυραυ-
 γῆς τὸ Παράγιον Πνεῦμα. βλέφον ἐπὶ τὸ φοιχῆσον
 τὸ τρισυπόστατον μίαν ὑσῖαν, ἔθαύμασον. καὶ ὁ μὲν
 Πατήρ ὡς ἡλιος ὑδέποτε κατέλιπε τὸν Οὐρανόν, ἔξα-
 πέσειλε δὲ τὸν Υἱὸν ὡς ἀκτῖνα, ἔἀπαύγασμα ἐπὶ
 τῆς γῆς, ὡς δὲ Θέρμην τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγίου περιθά-
 λπην, ἔεὐεργετήν τὸν αἶω, ἔτὸν κάτω Κόσμον.

Καὶ ὡσπερ ὁ ἄρτος, ὃν ἐσθίνομεν ἐκ τριῶν σωέστη-
 κε, σίτη, ὕδατος, ἔπυρός γηραιζόμενος, τοῖστω δὴ
 τρέπῳ ἐρροῆν χρῆ ἔπερὶ τῆς ἐμιαίας τρισυποστάτου
 Θεότητος, μίαν φύσιν, ἔτρεῖς ὑποστάσεις. ἕρα Θεὸν,
 ἔτρία πρόσωπα. ὑποστάσις, ἔπρόσωπον ταῦτ' ἐ-
 στί. Καὶ ἡ μὲν ὑσῖα, ἢτοι φύσις, τὸ κοιμόν χαρακ-
 τηρίζει τῶν ὁμοσῖων, καὶ ὁμοφυῶν ὑποστάσεων. ἡ δὲ
 ὑπόστασις, ἢτοι τὸ πρόσωπον, τὸ ἴδιον ἐκάστου σημαί-
 ρει, ὡς ἐπὶ ἀμθράπῃ φέρε εἶπωμεν, ὅτι καὶ πάντες

ἄνθρωποι μίας, ἔ τῆς αὐτῆς φύσεως τῷ εἶδει ἑσμέν. μία
καὶ αὐτὴ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος παρὰ πᾶσι ἐστίν,
πάντες γὰρ ἄνθρωποι ἑσμέν ἐκ ψυχῆς τε νοεῖας, ἔ
σώματος σωματικότες. πολλοὶ δὲ, ἔ ἀμαρτάνοι αἰ
ὑποστάσεις τῶν ἀνθρώπων. οἷον, Πέτρος, ἔ Παῦλος
μίας, ἔ τῆς αὐτῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης εἰσίν, ὑ-
ποστάσεων δὲ διαφόρων, ἔ κοινοῦσι μὲν ἀλλήλοις κα-
τὰ τὴν φύσιν, διαροῦνται δὲ κατὰ τὰς ὑποστάσεις.
Πλὴν σημειώσαι, ἔ τὸτο, ὅτι οἱ ἄνθρωποι μίας μὲν
εἰσὶ φύσεως τῷ εἶδει, ὁ δὲ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, ἔ τὸ Πνεῦ-
μα εἰσὶ φύσεως μίας τῶν ἀμαρτάνων. Διὰ τοῦτο Πέτρος
ἔ Παῦλος εἰσίν ὁ μόνον δύο πρόσωπα, ἀλλὰ ἔ ἄν-
θρωποι δύο. ὁ δὲ Πατὴρ, ἔ ὁ Υἱὸς, ἔ τὸ Πνεῦμα εἰ-
σὶ μὲν τρεῖς ὑποστάσεις, ἀλλ' εἷς, καὶ μόνος Θεός.
Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις εἰς τὴς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

